

Chabad of ב"ה מרכז חב"ד, שערן  
Sharon

# קיזור שולחן ערוך אדה"ז הלכות יום הכפורים

Kitzur Shulchan Aruch Horav

---

Laws for Yom Kippur

Collected and translated by Rabbi Chaim Wolosow

מלוקט ותורגם ע"י הרב חיים צבי וואלאסאוו

Erev Yom Kippur 5756

ערב יום כפור תשע"ו

A collection of laws for Yom Kippur from the Shulchan Aruch Horav, with some additions from Sefer Haminhagim and Shulchan Menachem

B”H

Our class meets every weekday morning after Schachris. In order to help with the review of the laws needed for Yom Kippur, I collected some laws from the Shulchan Aruch Horav, (The alter Rebbe’s Shulchan Aruch) and we reviewed them together in class. Unfortunately there was only enough time to do part of the laws of Yom Kippur, the rest we will, with Hashem’s help, finish another time.

I mainly took from the Shulchan Aruch the הלכה למעשה (the actual ruling) for a quick review of his rulings in practice. The intent is for the reader to further look inside the Shulchan Aruch for the details and clarification. ONE SHOULD NOT DECIDE ANY RULING IN PRACTICE FROM THIS KITZUR. For actual practice one should always consult and follow the rulings of a competent Rabbi.

This booklet was compiled rather quickly and there are inevitably many mistakes, typos, etc., we would be delighted to hear your comments and corrections.

I pray that this booklet will inspire people to increase their study and knowledge of the laws and Chabad customs for Yom Kippur. May we be זוכה to give nachas to our משלח, our Rebbe.

I wish everyone a גמר חתימה טובה.

Eve of Yom Kippur 5776

Sharon, MA

Rabbi Chaim Wolosow

## Table of contents

Chapter 604 - The order of erev Yom Kippur	4
Chapter 605 - The custom of Kaporos on erev Yom Kippur	5
Chapter 606 - One should apologize to his friend on Erev Yom Kippur	6
Chapter 607 - Order of the confession by Minchah on erev Yom Kippur	8
Chapter 608 - The order of the Seudah Hamafsekes	10
Chapter 609 - <i>Hatmanas chamin</i> on erev Yom Kippur	12
Chapter 610 - Lighting the candles for Yom Kippur	12
Chapter 611 - The laws of the night of Yom Kippur are the same as the day of Yom Kippur	14
Chapter 612 - Shiur for eating on Yom Kippur and the shiur for quantity	15
Chapter 613 - The prohibition of bathing on Yom Kippur	17

<p style="text-align: center;"><b>Chapter 604</b> <b>The order of erev Yom Kippur</b></p>	<p style="text-align: center;"><b>תורד סדר ערב יום כיפור ובו ז' סעיפים</b></p>
<p>though <i>Yom Kippur</i> is on the tenth of <i>Tishrei</i>, as the Torah states in many places, yet the verse in <i>Vayikra</i> 23, 32 states “you shall afflict your souls on the ninth day of the month”?</p> <p>This verse is telling us, to prepare ourselves on the ninth, by eating and drinking, so that we will be able to fast on the tenth of the month, Yom Kippur.</p> <p>One who eats and drinks on the ninth, although he is actually not fasting, the Torah however, considers it as if he was fasting, as he was fasting by Hashem’s instruction to fast. That is why the Torah uses the language of “fasting” instead of “eating”.</p> <p>One may not even fast a “<i>tanis chalom</i>” on erev <i>Yom Kippur</i>.</p>	<p style="text-align: right;">רד, א</p> <p>עניתם את נפשותיכם בתשעה לחודש" וגו' <b>יקרא כג, לב</b>. ענין הכתוב, הכינו עצמיכם תשיעי, לעינוי העשירי. שתאכלו ותשתו תשיעי, כדי שתוכלו להתענות בעשירי.</p> <p>אוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאלו יה מתענה בו, מחמת מצות הקב"ה, שצוה להתענות בו.</p> <p>סור להתענות בו, אפילו תענית חלום.</p>

<p>one who wishes to fast for his dream until the <i>seudah hamafsekes</i>, we need not stop him.</p>	<p>י שירצה להתענות על חלמו עד סעודה מפסקת, אין למחות בידו.</p>
<p>one made a mistake and fasted the entire day of <i>erev Yom Kippur</i>, to atone for this, he would need to fast one fast after Yom Kippur. However, if he only fasted until the <i>seudah hamafsekes</i>, he does not need to fast after Yom Kippur</p>	<p>רד, ב ם עבר, וטעה, והתענה כל היום, צריך התענות אחר יום הכיפורים תענית א', לכפר ל מה שהתענה בערב יום הכיפורים. בל אם לא התענה אלא עד סעודה המפסקת, ינו צריך להתענות אחר יום הכיפורים.</p>
<p>The law for one who makes a vow to fast on <i>erev Yom Kippur</i> is explained in chapter 170</p>	<p>רד, ג ין אם נדר להתענות בו, עיין בסימן תק"ע</p>
<p>It is the custom to make "<i>erev Yom Kippur</i>" into a Yom Tov. We do not make eulogies <i>erev Yom Kippur</i>, except for a sage who is before you, or on the day the news arrived that the sage passed away. We also do not say "<i>tziduk hadin</i>" except for a sage who is before you. We also do not say <i>tachnun</i>. We also do not say many <i>selichos</i> before dawn, as is done in the other days. In some places, the custom is to say a lot of <i>selichos</i>. One should follow the custom.</p>	<p>רד, ד רב יום הכיפורים נוהגין לעשותו יו"ט. ואין מספידין בו, לא על חכם בפניו. או ביום שבאה שמועתו שמת, הוא כמו בפניו. וכן, אין אומרים "צידוק הדין" אלא על כם בפניו. וכן, אין אומרים בו תחנון. וגם אין אומרים דם עלות השחר הרבה סליחות, כבשאר ימים. ש מקומות נוהגין להרבות בסליחות. לפי שאין חושבין ותו יו"ט, אלא מעלות השחר ואילך, אבל לא בלילה. לכל לפי המנהג</p>
<p>one who does not eat meat during weekdays, but eats meat on a day when <i>tachnun</i> is not said, he is permitted to eat meat after the stars come out on the night of <i>erev Yom Kippur</i>. In a place where lots of <i>selichos</i> are said at the night time of <i>erev Yom Kippur</i>, one should not eat meat on the night of <i>erev Yom Kippur</i>.</p>	<p>רד, ה י שנוהג שלא לאכול בשר בכל ימות החול, כי אם ביום שאין אומרים בו תחנון, מותר לאכול שר, אפילו בליל ערב יום הכיפורים, לאחר את הכוכבים של ליל ערב יום כיפור. אבל מקומות שמרבים בסליחות בלילה - אין לאכול שר בלילה.</p>
	<p>רד, ו</p>

<p>We do not say “lamenatzeiach ya’ancha”, etc. We do not say <i>nizmor lesodah</i>.”</p>	<p>אין אומרים, "למנצח יענך" וגו'. (תהילים פרק א).  אין אומרים בו, "מזמור לתודה".</p>
<p>On erev Yom Kippur we do not say “<i>avinu malkeinu</i>” during Shacharis nor during Minchah.</p>	<p>אין אומרים בו, "אבינו מלכנו". לא בתפלת אחרית, ולא במנחה.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 605</b> <b>The custom of Kaporos on erev Yom Kippur</b></p>	<p>תורה מנהג כפרות בערב יום כיפור ובו ו' סעיפים</p>
<p>On erev Yom Kippur, the custom is to take a rooster as a “<i>kapara</i>” for a male and a hen for a female. We say, “<i>zeh chalifasi, zeh murasi, zeh kaparasi</i>”, etc. Then you circle it around your head and you say: “<i>benei adam</i>”, etc. We do so, 3 times. If one has no chickens and uses other livestock for a “<i>kapara</i>”, he shall not take doves or pigeons, since they are fit for the <i>izbeiach</i>, if he leans his hands on them, it will appear as if he is consecrating “<i>kadshim</i>” and slaughtering them outside of the temple courtyard.</p>	<p>א, רה הגין ליקח בערב יום הכיפורים, תרנגול כפרה זכר. ותרנגולת, לנקבה. ואומרים עליו, "זה ליפתי, זה תמורתי, זה כפרתי" וכו'. ומחזירו סביב אשו. ויאמר, "בני אדם" כו'. ועושין כן ג' פעמים. אם אין לו תרנגולים, ולוקח שאר בעלי חיים לכפרה, אין יקח תורים ובני יונה, שהם ראויים למזבח. ואם אין ידיו עליהם, יהא נראה כמקדיש קדשים אוחטן בחוץ.</p>
	<p>פרות: אמידת "בני אדם – ולשלום" שלש פעמים, ובכל פעם מסבב ג"פ, סך הכל מסבב ג' פעמים.</p>
<p>If there are white chickens readily available, one should choose them, however, if white chickens are not readily available, one should not insist on only using white ones.</p>	<p>ב, רה אחרין בתרנגולים לבנים, על דרך שנאמר, "אם היו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו". (ישעיה א, ז). מה דברים אמורים, כשהלבנים מזומנים לפניו, אז אחר בהם מבאחרים. אבל אם אינם מזומנים לפניו, אין יחזר אחריהם בדוקא. משום שזהו כעין דרכי אמורי.</p>
<p>Some have the custom to exempt several males with one rooster and several females with one hen. According to this view, a</p>	<p>ג, רה אין נוהגין, לפטור כמה זכרים, בתרנגול אחד, וכמה נקבות, בתרנגולת אחת. לפיכך, אין לוקחין</p>

<p>oman who is pregnant would need one rooster and one hen. or if the fetus is a male, you have one rooster and if it is a male, one hen suffices for both the fetus and its mother. others have the custom to take a "kapara" for each one individually, so a women who is pregnant would need 3 - 2 hens and 1 rooster.</p>	<p>מעוברת אלא תרנגול אחד, ותרנגולת אחת. אם העובר זכר, הרי יש כאן תרנגול אחד. ואם עובר נקבה, די לה ולאמה בתרנגולת אחת. ש נוהגין, ליקח כפרה לכל אחד ואחד בפני צמו. לפיכך לוקחין למעוברת ג', שתי נקבות, כר אחד.</p>
<p>is customary to give the <i>Kaporos</i> to the poor. Even better is to deem the <i>kaporos</i> and distribute the money to the poor. This way the poor will not be embarrassed, that they are given chickens that were used for a <i>kapara</i>.</p>	<p>רה, ד והגין ליתן הכפרות לעניים. ויותר טוב לפדות כפרה בממון ולחלק הממון לעניים, כדי שלא נביישו העניים במה שנותנים להם התרנגולים ללקחו לכפרה.</p>
<p>here are places where there is a custom to go and visit the gravesites and to give there lots of charity. This is a nice custom. The charity given there is the redemption of the <i>Kaporos</i>. The charity should equal the cost of the <i>Kaporos</i> one has in his home.</p>	<p>רה, ה ש מקומות שנהגו לילך על הקברות, להרבות שם צדקה. ומנהג יפה הוא. והצדקה שנותנים שם, הוא דיון הכפרות. ולכך ראוי לתת כפי ערך הכפרות יש לו בביתו.</p>
<p>ve throw the insides of the <i>Kaporos</i> on the rooftops or the courtyard for the birds to eat. For it is important to have pity on all creatures on this day, so we will earn pity from the heavens.</p>	<p>רה, ו ורקין הבני מעיים והכבד והכליות של הכפרות, על גגות או בחצר, מקום שהעופות יכולים לקחת שם. לפי שראוי לרחם על הבריות ביום זה, כדי ירחמו עלינו מן השמים.</p>
<p></p>	<p>ערב יוהכ"פ מבקשים לעקאח (מיני מזונות) גם אוכלים ממנו. רב יום הכפור גוהג כ"ק אדמו"ר שליט"א להלק עקאך לכל או"א כשהוא לבוש בגד משי של בת וחגור אבנט ומברך את כל או"א בשנה ובה ומתוקה.</p>
<p></p>	<p></p>
<p><b>Chapter 606</b> <b>One should apologize to his friend on Erev Yom Kippur</b></p>	<p>תרו שיפייס אדם את חברו בערב יום כיפור ובו י"ד סעיפים</p>
<p></p>	<p>רו, א</p>

<p>ns that are committed between one person and another, Yom Kippur will not atone, unless you will appease your friend. Every person, should therefore, take this to heart and apologize to anyone he might have offended.</p> <p>ven if you only used words to get him angry, you need to go and appease him, and ask him forgiveness.</p> <p>When asking forgiveness, it is necessary to detail the sin you have committed against your friend. If your friend is ashamed by it, then do not specify it.</p>	<p>בירה שבין אדם לחבירו, אין יום הכיפורים כפר, עד שירצה את חבירו. לפיכך, יתן כל דם אל לבו בערב יום הכיפורים לפייס לכל מי פשע כנגדו.</p> <p>אפילו לא הקניטו אלא בדברים, צריך לילך לפייסו, ולבקש ממנו שימחול לו.</p> <p>בשעת בקשת מחילה צריך לפרט החטא שחטא חבירו. ואם חבירו מתבייש בזה, לא יפרט חטא.</p>
<p>If the apology is not accepted the first time, you must try a second time using a different type of appeasement, if still unsuccessful you must try a third time using a different type of appeasement.</p> <p>Each time you go to appease him, even the first time, one should take 3 men with him and apologize in front of them.</p> <p>After 3 times he still does not accept the apology, then you do not have to ask any further.</p> <p>One should still publicly declare in front of 10 men, that he has gone to appease him and he refused to accept, this way people will not suspect him of not wanting to subdue himself before his friend to ask for forgiveness.</p>	<p>רו, ב</p> <p>גם אינו מתפייס בפעם ראשון, יחזור וילך לפייסו פעם שנית במין ריצוי אחר. ואם לא תפייס, יחזור וילך פעם שלישית לפייסו במין ריצוי אחר.</p> <p>בכל פעם שהולך לפייסו, אפילו בפעם הראשון, קח עמו שלשה אנשים ופייסנו בפניהם. ואם אנתפייס בפעם השלישית, שוב אין זקוק לו.</p> <p>וכל מקום, צריך להודיע לרבים, דהיינו עשרה נשים, שהוא הלך לפייסו ולא רצה להתפייס. די שלא יחשדוהו הבריות, שלא רצה להכניע את עצמו לפני חבירו לבקש ממנו מחילה.</p>
<p>The limit of 3 times applies only to one's friend, if one gets his teacher upset, even if it not his permanent teacher, (he had only heard some words of Torah from him), then he must go many times, until he is appeased.</p> <p>One wishes to be strict upon himself, he may go many times to appease, even if it is only a friend whom he upset, provided there is not desecration for Torah.</p>	<p>רו, ג</p> <p>מה דברים אמורים כשהקניט את חבירו. אבל אם הקניט את רבו, אפילו אינו רבו מובהק, רק שמע ממנו דברי תורה, צריך לילך אליו כמה עמים עד שיתפייס.</p> <p>אפילו כשהקניט את חבירו, אם רוצה להחמיר על עצמו ולילך אליו כמה פעמים, הרשות בידו. בלבד שלא יהיה שם בזיון תורה.</p>
<p>The one who was offended should not be cruel and forgive immediately. The exception is where he intends for the benefit of the offender, to help him subdue his insensitive heart, or if he worries that something bad will happen to him if he forgives. In these cases he does not have to forgive.</p>	<p>רו, ד</p> <p>המחול, לא יהיה אכזרי מלמחול, אלא ימחול לו יד. אלא אם כן הוא מתכוין לטובת המבקש מחילה, כדי שיכנע לבבו הערל, או שחושש שלא יבא לו לעצמו איזה רעה ע"י שימחול לו, דאז ינו צריך למחול לו.</p>

<p>someone made you a bad name, then you do not have to forgive at all, even if he asks for forgiveness many times. However, the measure of humility is, to always forgive, even when someone made you a bad name.</p>	<p>גם הוציא עליו שם רע, אינו צריך למחול לו בכל בין, אפילו אם יבקש ממנו כמה פעמים. ומכל מקום, מדת ענוה למחול, אפילו בהוצאת שם רע.</p>
<p>When the person one hurt has passed on, you bring 10 men and you go to the gravesite of the deceased and you say in front of them: "I have sinned to the G-d of Israel and to this man that I have offended". One should go there barefoot. If the grave is further then 3 <i>parsaos</i>, you do not have to go yourself, you can send an agent to request, in your name, forgiveness in the presence of ten people.</p>	<p>רו, ה גם מת מי שפשע כנגדו. מביא עשרה בני אדם, ועומדים על קברו, ואומר בפניהם "חטאתי אלהי ישראל ולפלוני זה, שפשעתי כנגדו". צריך שילך לשם יחף. גם הוא חוץ לשלש פרסאות מן קברו, אינו צריך ללכת בעצמו לשם, אלא ישלח שלוחו שיבקש ממנו מחילה בעבור השולחו, בפני עשרה בני אדם.</p>
<p>Asking forgiveness of the deceased in front of ten men helps, even for making him a bad name during his lifetime.</p>	<p>רו, ו גפילו הוציא עליו שם רע בחייו, מועיל מה יבקש ממנו בפני עשרה בני אדם.</p>
<p>If you cursed one who is deceased, you need not go to his grave, but rather ask forgiveness of him at the spot you shamed him.</p>	<p>רו, ז אם חרפו לאחר מיתה, אינו צריך לילך על קברו, לא מבקש ממנו מחילה במקום שביישו.</p>
<p>Although all year round it is appropriate for every person, to appease someone you offended, yet, on the eve of Yom Kippur one must especially be very careful with this. This way the heart of all of Israel will be wholesome with one another and the Satan will have no room to criticize them.</p>	<p>רו, ח ע"פ שבכל השנה ראוי לכל אדם לפייס תיכף מי שפשע כנגדו. מכל מקום, בערב יום כיפורים צריך לזיזהר בזה ביותר. כדי שיהיה בכל ישראל שלום זה עם זה, ולא יהא מקום שטן לקטרג עליהם.</p>
<p>There is an ancient regulation and a "<i>cherem</i>" not to spread a bad name on those who are deceased.</p>	<p>רו, ט קנות קדמונים, וחרם, שלא להוציא שם רע על מתים.</p>
<p>One who calls another: "<i>mamzer</i>", has not tarnished the honor of his parents, unless he called him: "<i>mamzer ben mamzer</i>".</p>	<p>רו, י י שקרא לחבירו "ממזר", לא פגם בכבוד בותיו. אלא אם כן קראו, "ממזר בן ממזר".</p>
<p>1.</p>	<p>רו, יא</p>

<p>is customary to immerse in a <i>mikvah</i> on <i>erev Yom Kippur</i>. Some say the reason for this immersion is because of: “<i>keri</i>”, so one will be clean and pure on Yom Kippur. We only need to immerse once.</p> <p>Even one who immersed on <i>erev Rosh Hashanah</i>, and had not been “<i>keri</i>” after that, would still have to immerse on <i>erev Yom Kippur</i>.</p> <p>This immersion is kosher even in drawn water, as long as they are on the ground and not in a vessel.</p> <p>One whose immersion would cause him a lot of discomfort, is permitted to pour 9 <i>kavin</i> of drawn water on himself. He may use one or 3 vessels filled with water and pour one after the other. As long as there is a continuous flow and 9 <i>kavin</i> of water it is fine. However, water in 4 vessels cannot be combined for the 9 <i>kavin</i>. One needs to be careful, even when pouring 9 <i>kavin</i> from 1 vessel, that the flow should not be interrupted at all.</p> <p>One immerses half of his body in a <i>mikvah</i> and on his other half they poured 9 <i>kavin</i>, <i>yatza</i>.</p>	<p>הגין לטבול בערב יום הכיפורים.</p> <p>ש אומרים, שטעם טבילה זו הוא משום קרי.</p> <p>די שיהיו נקיים וטהורים ביום הכיפורים. ואין צורך לטבול אלא פעם אחת.</p> <p>מי שטבל בערב ראש השנה ולא ראה קרי אחר כך, אעפ"כ צריך לטבול בערב יום הכיפורים.</p> <p>טבילה זו שהיא משום קרי, כשירה אפילו ארבעים סאה שאובים, כשהם בקרקע, אבל א בכלי.</p> <p>מי שהוא מצטער בטבילה, יכול לשפוך עליו שעה קבין מים. ורשאי לשפוך עליו משנים או שלשה כלים, זה אחר זה, ובין כולם יהיה שעה קבין. ובלבד שיתחיל השני עד שלא פסק ראשון. וכן השלישי עד שלא פסק השני. אבל ארבעה כלים, אין מצטרפין לתשעה קבין.</p> <p>זפילו אם ממרק מכלי אחד, יזהר להריק בלא פסקה כלל. ואם נכנס חציו לתוך המקוה ועל ציו שפכו ט' קבין - יצא.</p> <p>זשה ששמשה תוך שלשה ימים לטבילה זו, ריכה לכבד ביתה בחמין קודם שתטבול.</p> <p>גם שמשה סמוך לטבילתה, או סמוך לוסתה, באלו הזמנים היא רגילה להתעבר. אינה ריכה לטבול כלל בערב יום הכיפורים.</p>
<p>2.</p> <p>Others say that the reason for this immersion is because of <i>teshuva</i>, as a convert who converts.</p> <p>According to this view we need to immerse 3 times. Everyone after <i>bar and bat mitzvah</i> are accustomed to immerse.</p> <p>Even if one immersed on <i>Erev Rosh Hashanah</i> would still need to immerse on <i>erev Yom Kippur</i> for <i>teshuva</i>.</p>	<p>רו, יב</p> <p>בל יש אומרים, שטעם טבילה זו הוא משום שובה, כגר המתגייר.</p> <p>לפי זה, יש לטבול שלש פעמים. ואפילו נערים בתולות שהם בני מצוה, נוהגים לטבול.</p> <p>זפילו מי שטבל בערב ראש השנה, צריך לחזור לטבול בערב יום הכיפורים משום תשובה.</p>
<p>3.</p> <p>One should immerse before the <i>Minchah</i> prayer, in order that the confession recited at the <i>Minchah</i> prayer should be with purity.</p>	<p>רו, יג</p> <p>ש לטבול קודם תפלת מנחה כדי להתוודות במנחה) בטהרה. ויש טובלין אחר סעודה מפסקת, כדי שיהא סמוך ליום הכיפורים.</p>

<p>one immerse after the seudah hamafsek in order for it to be close to Yom Kippur.</p>	
<p>4. One whose relative died before Yom Kippur, is permitted to bathe in warm water, and to immerse on erev Yom Kippur. The bathing and immersion should be delayed as long as possible, so that it will be close to night time. The rest of the laws of mourning, such as sitting on the ground, need to be done until actual night time.</p>	<p>רו, יד  יש שמת לו מת קודם יום הכיפורים, מותר לו רחוץ בחמין, ולטבול בערב יום הכיפורים. אלא יש לו לאחר הרחיצה והטבילה כל מה אפשר. שיהיו סמוך לחשיכה, שאר דיני אבילות, כגון ישיבה על גבי קרקע, ריך לנהוג עד הלילה ממש.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 607</b>  <b>The order of the confession by Minchah on erev Yom Kippur</b></p>	<p style="text-align: center;">תרז סדר הווידוי במנחה בערב יום הכיפורים ובו ט"ז סעיפים</p>
<p>Yom Kippur is a day of forgiveness and atonement, therefore everyone needs to confess on all of their sins. Some say that the mitzvah of confession technically starts after nightfall on Yom Kippur, the Chachomim instituted that everyone should confess on erev Yom Kippur by Minchah. Although one has already confessed at Minchah, one still needs to again confess at <i>Mariv</i>, and then at <i>Schacharis</i>, <i>Musaf</i>, <i>Minchah</i> and <i>Neilah</i>.</p>	<p>רז, א  ם הכיפורים הוא יום הסליחה וכפרה, לפיכך, צריך לאדם שיתוודה על חטאיו.  וצות וידי מן הדין, הוא משתחשך ליל יום כיפורים. וחכמים תקנו, שיתוודה כל אדם בערב יום הכיפורים במנחה. ואע"פ שהתוודה במנחה, ריך לחזור ולהתוודות בערבית, וחוזר ומתוודה תפילת שחרית. וצריך לחזור ולהתוודות במוסף במנחה ובנעילה..</p>
<p>Others say that the Mitzvah of confession begins prior to the time of atonement, that is, at the time it is getting dark. It is fitting for everyone to be stringent, and when one sees that twilight is approaching, one should get up and confess, as is the view of the second opinion.</p>	<p>רז, ב  ש אומרים, שזמן מצות וידי מן הדין הוא קודם תחלת זמן הכפרה, דהיינו עם חשיכה.  ואוי לכל אדם להחמיר על עצמו שכשרואה בין שמשות ממשמש ובא, יעמוד ויתוודה כסברא שניה.</p>
<p>When an individual confesses, he does it after completing his prayer, before stepping back. The <i>shatz</i> on Yom Kippur recites the confession in middle of the prayer. In the <i>Mincha</i> prayer of <i>erev Yom Kippur</i> the <i>shatz</i> does not repeat the confession in his repetition.</p>	<p>רז, ג  שהיחיד מתוודה, הוא מתוודה אחר שגמר תפלתו אדם שעקר רגליו. אבל הש"ץ אומר הווידוי ביום כיפורים בתוך התפילה.  בל בתפלת המנחה של ערב יום הכיפורים, אין ש"ץ חוזר את הווידוי בקול רם.</p>

<p>one has not articulated his sins, but just states plainly: "I have sinned", he fulfilled the mitzvah of confession. Yet, it is fitting to specify the sin, by saying: "I have done such and such".</p> <p>When one articulates his sins, he should do so quietly. If, however, the sin is commonly known, one is permitted to specify them out loud.</p>	<p>רז, ד      לא פרט את חטאיו אלא אמר סתם "חטאתי",      ואי ידי מצות ווידי. ומכל מקום, לכתחלה נכון לפרט      את החטא, שיאמר "עשיתי כך וכך".</p> <p>והוא מפרט חטאיו, יתוודה בלחש. במה דברים      מורים בחטא שאין מפורסם, אבל חטא המפורסם      רבים, מותר לפרטו ברבים, אפילו בקול רם.</p>
<p>The recitation of "al chait" on the order of the <i>alef beis</i>, is not considered specifying your sins. Since everyone recites them using the same language, it is part of the davening, and one can say them out loud.</p>	<p>רז, ה      זה שאומרים על חטא על סדר א"ב, אין זה נקרא      פרט חטאיו, הואיל והכל אומרים בשה, אינו אלא      נוסח תפלה. ולפיכך מותר לאמרו בקול רם.</p>
<p>The order of confession in "al chataim", is "anu chayavim leyhem, olah", then <i>chatait</i>", then "korban olah veyored" then <i>sham vaday vetaluy</i>" then "makat mardut", then <i>malkot rebaim</i>", then <i>mita biyedey shamayim</i>", then "kareit ve'ariri", then "arba mitot beit din".</p>	<p>רז, ו      דר הווידי ב"על חטאים", "שאנו חייבים עליהם      ולה" ואח"כ "חטאת" ואח"כ "קרבן עולה ויורד"      אח"כ "אשם ודאי ותלוי". ואח"כ, "שאנו חייבים      ליהם מכת מרדות". ואח"כ, "מלקות ארבעים".      אח"כ, "מיתה בידי שמים". ואח"כ, "כרת      רירי". ואח"כ, "ארבע מיתות בית דין".</p>
<p>The proper way is to say: "kapara" for <i>chataim</i>, "mechilah" for <i>avonot</i>, and "selicha" for <i>pesha'im</i>.</p> <p>Since a <i>chait</i> is the lightest form of sin, it is totally wiped away = <i>kapara</i>". "avon" is less the "pesha", therefore it is "nimchal", forgiven, but not wiped away. "Pesha" is a serious offence, therefore it is only "nislach" excused.</p> <p>One should confess while standing. A person should not lean on anything, so that if you take away the thing he is leaning on he would fall.</p> <p>It is best to bend over at the time of confession as we do when saying: "modim", our confession will then be done, while we are totally subdued.</p> <p>When confessing one should bang with his fist on the heart.</p> <p>Some have the custom to bang on the chest, for reasons known to them.</p>	<p>רז, ז      נמר, לשון "כפרה" לחטאים, ולשון "מחילה"      עונות, ולשון "סליחה" לפשעים. כי החטא קל מעון,      וזון קל מפשע. והכפרה גדולה מהמחילה, והמחילה      גדולה מהסליחה. לפיכך, החטא הוא מתכפר, ונמחל      מעון, ונסלח הפשע.</p> <p>דרך להתוודות מעומד. לפיכך, לא יסמוך על דבר,      ענין שאם ינטל אותו דבר שהוא סומך עליו היה      פל.</p> <p>טוב לשחות בעת הווידי, כמו במודים, כדי      התוודות בהכנעה גדולה. וכשתתוודה יכה באגרופו      על הלב, ויש נוהגין להכות על החזה, מטעם הידוע      הם.</p>

<p>though one has already confessed in the quiet <i>amida</i>, when the <i>shatz</i> reaches <i>viduy</i>, one needs to get up and confess again along with the <i>shatz</i>. In this <i>viduy</i> however, he need not specify the sin. It is sufficient by saying with the <i>shatz</i> “<i>avol anachnu chatanu</i>” suffices, and he may be seated. Yet, one should not be talking during the time the <i>shatz</i> is confessing.</p>	<p>רז, ח ע"פ שהתוודה בתפלת לחש, אעפ"כ כשהש"ץ גיע לווידי' צריך לחזור ולעמוד ולהתוודות עמו. ווידי' זה אינו צריך לפרט החטא, אלא כיון שאמר הש"ץ "אבל אנחנו חטאנו", די. ורשאי לישיב ח"כ. ומכל מקום, אין לדבר בשעה שהש"ץ תוודה.</p>
<p>In sins one has already confessed the previous Yom Kippur, though they were already forgiven, one may still detail them in his confession this year. Actually, to mention them again, is unpraiseworthy.</p>	<p>רז, ט ונת שהתוודה עליהן ביום הכיפורים שעבר, אע"פ כבר נתכפרו, אעפ"כ יכול לחזור ולפורטן בווידי'ו. לא עוד, אלא שהחוזר ופורטן, הרי זה משובח.</p>
<p>10. The Alter Rebbe writes that we never finish the <i>viduy</i> with the blessing of “<i>hakeil hasalchan</i>”.</p>	<p>רז, י ש מנהגים שבאיזה פעמים שאומרים הוידי' ותמים בברכה "הקל הסלחן" וכו', ואדה"ז כותב בכל הוידי'ם שאומרים, אין חותמין בווידי'.</p>
<p>11. The custom is, that after <i>Mincha</i> on erev Yom Kippur, all of the community get <i>malkos</i>.</p>	<p>רז, יא הגין שאחר תפלת המנחה בערב יום הכיפורים, קין כל הקהל ל"ט מלקות.</p>
<p>12. The custom is to confess while receiving the <i>malkos</i>. The one giving the <i>malkos</i> says: “<i>vehu rachum yechapeir avon</i>”, etc. There are 39 words corresponding to the 39 lashes.</p>	<p>רז, יב הגו, שהנלקה אומר ווידי'ם בשעה שנלקה. המלקה אומר, "והוא רחום יכפר עון" וגו', ג' עמים, שהם ל"ט תיבות נגד ל"ט מלקות.</p>
	<p>מלקות בערב יוהכ"פ — ל"ט מלקות — מלקה והלוקה אומרים והוא רתום ג"פ.</p>
<p>13. The straps used for <i>malkos</i> can be of any width.</p>	<p>רז, יג הגו להלקות ברצועה כל דהוא.</p>
<p>14. A strap of a calf is used.</p>	<p>רז, יד וקחין רצועה של עגל, לעוררו בתשובה. אבל אין צריך ליקח שתי רצועות, אחת של חמור, כמו שהיו מלקות גמור. כיון שאין מלקות מועיל בזמן הזה.</p>

<p>5. While receiving the <i>malkos</i>, one should be bent over, his back to the south and his face to the north.</p>	<p>רז, טו נלקה, לא יעמוד ולא ישב רק מוטה, אחוריו לדרום ופניו לצפון.</p>
<p>5. Yom Kippur only atones for those who repent and believe that Yom Kippur atones. One who denies this and thinks: "What does Yom Kippur help?" This one does not receive atonement on Yom Kippur.</p>	<p>רז, טז ם הכיפורים אינו מכפר אלא על השבים המאמינים כפרתו. אבל המבעט בו ומחשב בלבו "מה מועיל יום הכיפורים?", זה אין יום הכיפורים מכפר לו.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 608</b> <b>The order of the Seudah Hamafsekes</b></p>	<p>תרס סדר סעודה המפסקת ובו י' סעיפים</p>
<p>One needs to add from the weekday to the holiday, both in the beginning and the end. This is a positive Torah command. However, the penalty of "<i>karet</i>", is for violations committed on Yom Kippur itself, not on the additions.</p>	<p>רח, א צות עשה מן התורה, להוסיף מן החול על קודש. בין בעינוי, בין באיסור מלאכה. מוסיפים מחול על הקודש בין מלפניה בין לאחריה. על עיצומו של יום ענוש כרת, אבל אין עונש כרת על התוספת.</p>
<p>The addition to Yom Kippur, needs to start before twilight.</p>	<p>רח, ב נוספת זה, צריך שיהא קודם בין השמשות.</p>
<p>Any amount of time one wishes to add, is fine, as long as that it is between the beginning of "<i>shekiah</i>" and "<i>bein hashmoshos</i>".</p>	<p>רח, ג נוספת זה, אין לו שיעור. אלא שמתחלת שקיעה, שאין השמש נראה על הארץ, עד בין שמשות, והזמן הזה, שהוא מהלך ג' מילין וביע. רצה לעשות כולו תוספת, עושה. רצה עשות מקצתה, עושה. ובלבד שיוסיף איזה מן, שיהיה ודאי מחול על הקודש.</p>
<p>Women who do not know of the mitzvah to "add from the weekday to the holiday", we should not stop them from eating until Yom Kippur. This is only true if we know for certain they will not listen and willfully continue to eat. In such a case, it is better for them to be mistaken, rather than intentional.</p>	<p>רח, ד שים שאינן יודעות שמצוה להוסיף מחול על קודש, אין ממחין בידן. אם הוא ידוע שבודאי לא שמעו לנו ויעשו בזדון. דמוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו זידיין.</p>
<p>Where there is an explicit Torah prohibition, one must protest, even if you are sure that he will not listen.</p>	<p>רח, ה בל דבר שאיסורו מפורש בתורה, אע"פ שידוע בו שלא יקבל ממנו, אעפ"כ צריך למחות בידו.</p>

<p>However, one should only rebuke once publicly, but privately, one is obligated to rebuke even 100 times, until the sinner will yell at you to stop.</p> <p>If the sin was committed in private, one should first rebuke in private. Only if the sinner does not return from his bad ways do you shame him publicly.</p> <p>If the sin was done in public, then you should rebuke immediately in public, so as not to profane the name of Hashem.</p>	<p>וכל מקום, לא יוכיחו ברבים אלא פעם אחת. אבל ייב להוכיחו ביחיד אפילו מאה פעמים, עד שינזוף החוטא.</p> <p>וכל מקום, אם היא עבירה שבסתר, יוכיחו בתחלה סתר. ואם לא שב מדרכו, מכלימים אותו ברבים, ד שישוב.</p> <p>בל אם עובר עבירה בגלוי, מוכיחין אותו מיד, שלא נחלל שם שמים.</p>
<p>One who rebuked his friend and the sinner yelled at him, do not rebuke him anymore for this sin.</p>	<p>רח, ו י שהוכיח את חברו ונזף בו חברו החוטא, לא יכיחו עוד על עבירה זו.</p>
<p>Once one finished eating and was not going to eat any more that day, he is still permitted to eat before the fast. Since this was not expressed with one's lips, just having it in mind, does not count as a vow.</p> <p>Once one verbalizes that he will not eat, then it becomes a vow, and one is prohibited from eating because of his vow.</p> <p>Once one accepts the fast of Yom Kippur without specifically saying he will not eat, (so there is no vow), if it is before <i>plag aminchah</i>, that acceptance is meaningless. If it is after <i>plag aminchah</i>, all the stringencies of Yom Kippur apply. He is not allowed to do work, bathe, or anoint, except he is allowed to wear shoes.</p> <p>It is best to stipulate at the <i>seudah hamafsekes</i>, that you should be allowed to eat and drink after the meal.</p>	<p>רח, ז ם הפסיק מאכילתו בעוד היום גדול, אע"פ הסכים בדעתו שלא לאכול עוד היום. אעפ"כ מותר לחזור ולאכול, כיון שלא הוציא כן בשפתיו. דברים שבלב, אינן דברים.</p> <p>גם הוציא כן בשפתיו. אסור לו לאכול מדין נדר. לא מחמת איסור יום הכיפורים) כיון שאמר בפירוש לא יאכל עוד היום.</p> <p>בל אם קיבל עליו תענית של יום הכיפורים בסתם, לא אמר בפירוש שלא יאכל עוד - אם הוא עדיין אדם פלג המנחה, אין קבלתו כלום. ומותר לחזור לאכול. ואם הוא אחר פלג המנחה, אזי מועלת בלתו. וחל עליו כל חומר של יום הכיפורים. ואסור מלאכה, וברחיצה, וסיכה, חוץ מנעילת הסנדל.</p> <p>וב להחמיר ולהתנות בסעודה המפסקת, שיהא שאי לאכול ולשתות עוד אחר הסעודה.</p>
<p>On erev Yom Kippur one should only eat easily digestible food, such as chicken and fish.</p> <p>One should not eat items that increase <i>zera</i>, such as garlic and eggs, even in the morning, but milk and cheese, although they increase <i>zera</i>, can be eaten in the morning, since they are easily digestible, but not during the <i>seudah hamafsekes</i> which is close to the night time.</p>	<p>רח, ח ערב יום כיפור, אפילו בסעודת שחרית, אין לאכול לא מאכלים קלים להתעכל. כגון, בשר עופות, יגים.</p> <p>ן אין אוכלים דברים המרבים זרע, אפילו בסעודת שחרית, כגון שומים וביצים.</p> <p>בל מאכלי חלב וחמאה, אע"פ שהן מרבין זרע, כל מקום נוהגין לאכלם בשחרית, כיון שהם</p>

<p>the seudah hamafsekes one should also not eat items that heat up the body, such as <i>besamim</i> and <i>karkom</i>, so he will not come to <i>peri</i> at night time.</p>	<p>אכלים קלים להתעכל. אבל בסעודה המפסקת, הוא סמוך ללילה. אין לאכול אותם. אין לאכול בסעודה המפסקת, דברים המחממים את הגוף, [כגון] בשמים וכרכום, שמא יבא לידי קרי לילה.</p>
<p>one who ate too much on erev Yom Kippur, should not stick his finger in his mouth on Yom Kippur to vomit.</p>	<p>רח, ט אם אכל הרבה בערב יום כיפור, לא ישים אצבעו פיו (ביום הכפורים) להקיא. שמא יבלע מן הקיאה.</p>
<p>one should not eat sesame on erev Yom Kippur, because it will be dominant on Yom Kippur.</p>	<p>רח, י אין לאכול שושמין בערב יום כיפור, מפני מעלה גרה ביום הכיפורים.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 609</b> <b><i>Hatmanas chamin</i> on erev Yom Kippur</b></p>	<p>תרט הטמנת חמין בערב יום כיפור ובו סעיף אחד</p>
<p>some prohibit to be <i>matmin chamin</i> from <i>erev Yom Kippur</i> for after <i>Yom Kippur</i>. This is the custom in our countries.</p>	<p>רט, א אוסרים להטמין חמין מערב יום כיפור, למוצאי יום הכיפורים. ונוהגין באלו המדינות, להחמיר סברא זו.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 610</b> <b>Lighting the candles for Yom Kippur</b></p>	<p>תרי הדלקת הנרות ביום הכיפורים ובו י' סעיפים</p>
<p>we need to honor Yom Kippur by lighting the candles and saying blessing as we do on the other holidays. The blessing is: "<i>asher dishanu bemitzvosov vetzivanu lehadlik near shel Yom akipurim</i>". (In some places the custom is to prohibit the lighting of candles for Yom Kippur night, in a home where a couple is residing.)</p>	<p>רי, א אם הכיפורים, צריך לכבדו בנרות כמו בשאר ימים ובימים. וצריכין לברך "אשר קדשנו במצותיו וציונו הדליק נר של יום הכיפורים". (יש מקומות שנוהגין לסור בהדלקת נר בליל יום הכיפורים, בבית שאיש נשתי דרים בו)</p>
<p>if there is a light in the house, you need to put a light on in the room where the couple sleeps.</p>	<p>רי, ב אם יש לו נר דלוק בבית, צריך להדליק נר בחדר שלן עם אשתו.</p>
	<p>רי, ג</p>

<p>ven in communities that do not light Yom Kippur lights in the home, they would still light them in the synagogue, study halls and in the dark alleyways, and for the sick.</p> <p>When Yom Kippur falls on Shabbos, then everyone is obligated to light also at home. The blessing is: "<i>asher kidishanu bemitzvosov tzivanu lehadlik near shel shabbos veshel Yom Hakipurim</i>"</p>	<p>פילו במקומות שאין מדליקין בבית, מכל מקום דליקין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובמבואות אפילות ועל גבי החולים.</p> <p>אם חל יום הכיפורים בשבת, חייבין הכל להדליק, בביתו. ומברכין, "אשר קדשנו במצותיו וציונו הדליק נר של שבת ושל יום הכיפורים".</p>
<p>The custom in all places is to spread nice garments in the synagogue. Also, to cover the table at home with a nice tablecloth, as we do on Shabbos and Yom Tov.</p> <p>There is also a custom to increase the candles in the synagogue. It is best to make thick wicks, to increase their light.</p> <p>It is customary to light for every man, adult or minor, a light in the synagogue. The custom nowadays, is to only make for one who is married.</p>	<p>ר, ד</p> <p>הגין בכל מקום, להציע בגדים נאים בבית הכנסת. גם בבתי, להציע מפה יפה על השולחן, כמו שבת ויו"ט.</p> <p>אנו נוהגים להרבות בנרות בבית הכנסת. וטוב עשות פתילות עבות בבית הכנסת, להרבות אורן.</p> <p>הגו שכל איש גדול וקטן, עושין בשבילו נר לבית כנסת. ועכשיו נוהגין שאין עושין נר אלא לנשוי לבד.</p>
<p>There is also a custom, to make a <i>neshamah</i> light, for one's father and mother who have passed.</p>	<p>ר, ה</p> <p>גם נהגו לעשות נר נשמה לאביו ולאמו שמתו.</p>
	<p>פר המנהגים עמוד 58</p> <p>נהג בית הרב להדליק לשבת תשובה "א תשובה כט", וליוהכ"פ "א לעבעדיגע ליכט" ונר גשמה.</p>
<p>If these lights were extinguished on Yom Kippur, you cannot tell a non-Jew to light them. Even to hint to him, is forbidden.</p> <p>Furthermore, If the non-Jew on his own wants to light them, we must protest.</p> <p>We can also not tell the non-Jew to collect the dripping wax.</p> <p>Since the Jew is not permitted to move the wax, he may not tell the non-Jew to move it.</p>	<p>ר, ו</p> <p>אם כבו נרות אלו ביום הכיפורים, אין לומר לנכרי יחזור להדליקן. ואפילו לרמז לו, אסור. ולא עוד לא שאם בא להדליק מעצמו, צריך למחות בידו.</p> <p>אין לומר לנכרי לקבל שעוה הנוטף מן הנרות. פני, שהישראל אסור לו לטלטל השעוה, מפני היא מוקצה, וכל שאין היתר הישראל לטלטלו, אסור לומר לנכרי לטלטלו.</p>
<p>It is customary to put a non-Jew to guard the candles, to protect them from a fire.</p>	<p>ר, ז</p> <p>הגו ליקח נכרי לשמור הנרות, שלא יבא ח"ו לידי ליקה. ומכח זה נהגו ההמון, לומר לו לכבות</p>

	<p>הדליק. ואין לזה היתר כלל. ויש למחות בידם. פירט ביום הדין.</p>
<p>One whose candle was extinguished on Yom Kippur that is a bad sign for him. The fix is to rekindle it after Yom Kippur and let it burn till the end. One should also accept that for the rest of his life, he will not put out his candles after Yom Kippur, neither he nor anyone else, but let it burn till the end.</p>	<p>ר"ח          וי שכבה נרו ביום הכיפורים, סימן רע לו. ותקנתו, יחזור וידלקנו במוצאי יום הכיפורים, ולא יכבנו עד, אלא יניחנו לדלוק עד גמירא. וגם, יקבל עליו כל ימיו לא יכבה נרו במוצאי יום הכיפורים, לא הוא ולא אחר, אלא יניחנו לדלוק עד גמירא.          והגין להציע בגדים נאים בבית הכנסת):</p>
<p>On Yom Kippur it is customary to put on a <i>kittel</i> which is white and clean, so we will be similar to the angels that serve. Another reason for putting on the <i>kittel</i> is, that it is a garment that the dead wear. This will subdue the heart of men to do complete <i>teshuvah</i>. Therefore even a mourner is permitted to put on the <i>kittel</i>. Also women are allowed to put on a <i>kittel</i> to subdue their heart, however, they should not wear other white garments, for they cannot be <i>malochim</i>.</p>	<p>ר"ט          ונוהגין ללבוש בגדים לבנים נקיים ביום הכיפורים, כדי להיות דוגמת מלאכי השרת. וכן נוהגין במדינות אלו, ללבוש הקיטל שהוא בגד לבן ונקי.          ש עוד טעם בלבישת הקיטל, מפני שהוא בגד נקי. ועל ידי זה נכנע לב אדם, לעשות תשובה ליימה. ולפיכך, גם מי שהוא אבל, מותר ללבוש קיטל.          וכן הנשים, יכולות ללבוש הקיטל, כדי להכניע לבן. אבל שאר בגדים לבנים, אין להן ללבוש כדי להיות דוגמת מלאכי השרת, שאין יכולות להיות כמלאכים.</p>
<p>One who wears a sackcloth for Teshuvah purposes must remove it on Yom Kippur. Since Yom Kippur is a holiday, we must honor it with a clean garment.</p>	<p>ר"י          לובש שק מחמת תשובה, צריך לפשטו ביום כיפורים, מפני שהוא יו"ט. וצריך לכבדו בכסות נקיה,</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 611</b>  <b>The laws of the night of Yom Kippur are the same as the day of Yom Kippur</b></p>	<p>תריא ליל יום הכיפורים דינו כיומו ובו י' סעיפים</p>
<p>Everything prohibited on <i>Yom Kippur</i> day is also prohibited on <i>Yom Kippur</i> night. Furthermore, everything prohibited on <i>Yom Kippur</i> itself is prohibited in the extra we add to the beginning and to the end of <i>Yom Kippur</i>.</p>	<p>ר"יא, א          ל יום הכיפורים הרי הוא כיומו לכל דבר. שכל ברים האסורים ביום, אסורים בלילה. ואפילו תוספת, שמוסיפין מחול על הקודש, בין מלפניו</p>

	<p>ין מלאחריו, אסורים כל הדברים האסורים בעיקר יום.</p>
<p>What are the items prohibited on <i>Yom Kippur</i>?          Work. 2. Eating and drinking. 3. Bathing and anointing. 4. Wearing shoes. 5. Marital relations.          However, the <i>kares</i> penalty only applies for working or eating and drinking on <i>Yom Kippur</i>.</p>	<p>ריא, ב          מה הן הדברים האסורים? מלאכה. אכילה, שתייה. רחיצה, וסיכה. נעילת הסנדל. תשמיש מטה.          בל אין חיוב כרת, אלא על מלאכה, ואכילה שתייה.</p>
<p>The Torah gave the <i>Chachomim</i> the discretion to decide these prohibitions. They made many leniencies as they saw fit, as will be explained in the following laws.</p>	<p>ריא, ג          ניסור דברים אלו מסר הכתוב לחכמים, והם הקילו הם כמה קולות, כמו שהיה נראה בעיניהם להקל. מו שיתבאר לפנינו בעז"ה.</p>
<p>How do we define work?          Any work that you are <i>chayav</i> on <i>Shabbos</i>, you are also <i>chayav</i> on <i>Yom Kippur</i>. Anything that on <i>Shabbos</i> is <i>patur</i> but <i>asur</i>, the same on <i>Yom Kippur</i>. The difference between <i>Shabbos</i> and <i>Yom Kippur</i> is only, that for intentionally violating <i>Shabbos</i> one gets <i>meikilah</i>, but for violating <i>Yom Kippur</i> one gets <i>kares</i>.          All the prohibitions concerning carrying out items on <i>Shabbos</i>, apply to <i>Yom Kippur</i>. All items prohibited to move on <i>Shabbos</i> are also prohibited to be moved on <i>Yom Kippur</i>.</p>	<p>ריא, ד          לאכה כיצד?          ל מלאכה שחייבים עליה בשבת, חייבים עליה יום הכיפורים. וכל שבשבת פטור אבל אסור, הוא לכ ביום הכיפורים. אלא ששבת זדונו סקילה, ויום כיפורים זדונו כרת.          ל איסורי הוצאות שבת, נוהגין ג"כ ביום כיפורים. וכל דבר שאסור לטלטלו בשבת, אסור לטלטלו ביום הכיפורים.</p>
<p>There are details here, but the law remains as in subsection 8, so I did not translate this piece into English.</p>	<p>ריא, ה          לא שבזה הקילו בו, שהתירו לקנב ירק. דהיינו, נתק העלים מן הקלחים כדי להשוותם, שיהיו וכנים לחתכם. וכן להדיח אותו, שיהיה מוכן בשלו בערב מיד. וכן לפצוע אגוזים, כדי שיהיו וכנים לאכילת ערב. ולא יצטרך לטרוח בהן ערב.</p>
<p>There are details here, but the law remains as in subsection 8, so I did not translate this piece into English.</p>	<p>ריא, ו          לא התירו דברים אלו אלא כשחל יום הכיפורים חול. אבל כשחל בשבת, לא התירו דברים אלו.</p>

<p>here are details here, but the law remains as in subsection 8, so I did not translate this piece into English.</p>	<p>רי"א, ז פילו ביום הכיפורים שחל בחול, לא התירו אלא ן המנחה ולמעלה.</p>
<p>he custom presently is to prohibit on Yom Kippur, even after Minchah, all food preparations, for after Yom Kippur.</p>	<p>רי"א, ח כשיו נהגו כל ישראל לאסור קניבת ירק והפצעת גוזים. והוא הדין שאר תיקוני מאכלים של ערב, פילו אחר המנחה.</p>
<p>he prohibition only extends to preparation and fixing food. However, one is permitted to touch food all day long. For this reason, we are permitted to give children to eat, even though the children can feed themselves. An adult is also permitted to prepare and fix food, In situations where the child cannot eat without the prep of the adult.</p>	<p>רי"א, ט מה דברים אמורים בהתעסקות בתיקוני המאכל, בל ליגע באוכלין מותר כל היום. פיכך מותר ליתן לקטנים לאכול, אע"פ שהקטנים זולים ליטול בעצמן מבלי שיגעו הגדולים במאכל. גם אין הקטן יכול לאכול אלא אם כן יתעסק גדול בתיקון המאכל, להכשירו ולתקנו לאכילת קטן, מותר לו לתקנו. כיון שאי אפשר לקטן אוכלו מבלעדי תיקון זה.</p>
<p>D. The custom is to allow the small children play with nuts on the table, even before <i>Minchah</i>. We need not protest this conduct.</p>	<p>רי"א, י נהגו שהתינוקות משחקין באגוזים על השולחן. זין למחות בידם, אפילו קודם מנחה.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 612</b> <b>The shiur for eating on Yom Kippur and the shiur for quantity</b></p>	<p style="text-align: center;"><b>תריב שיעור אכילה ביום הכיפורים ושיעור כמותה ובו ט"ז סעיפים</b></p>
<p>How do we define eating? One who eats on Yom Kippur an amount that is equivalent to a large date, (A bit less than a <i>kebeitza</i>), is <i>chayav kares</i>. This amount is the same for all people, whether a midget or as big as <i>Og</i> the king of <i>Bashan</i>.</p>	<p>רי"ב, א כילה כיצד? האוכל ביום הכיפורים ככותבת הגסה, זוא פחות מעט מכביצה, חייב כרת. שיעור זה שוה לכל אדם, בין לננס בין לעוג מלך בשן.</p>
	<p>רי"ב, ב</p>

<p>If foods combine to make up this <i>shiur</i>. However a half of a measure of food and a half of a measure of drink, do not combine.</p> <p>However, eating meat with its juice or meat with salt, combine to make up the <i>shiur</i>.</p>	<p>ל האוכלין מצטרפין זה עם זה להשלים לשיעור זה. אבל אוכלין ומשקין, שאכל חצי שיעור ושתה צי שיעור, אין מצטרפין. אבל האוכל ירק עם ציר שעליו, וכן בשר עם המלח שעליו, הרי הציר המלח מצטרפין להשלים לשיעור.</p>
<p>One who eats then stops and then eats again, if the quantity of food meets the <i>shiur</i>, we combine these two eating's. In order to combine them, the interruption must not be longer than it would take to eat a half of a loaf of bread. (From when he took the first bite) If the break is longer than this, then the two eating's do not combine.</p>	<p>ריב, ג</p> <p>ותי אכילות, מצטרפות. כגון, שאכל מעט והפסיק וזר ואכל מעט עד שהשלים לשיעור, מצטרפין. הוא שלא שה[ה] מתחילת אכילה ראשונה עד וף אכילה אחרונה יותר מכדי אכילת פרס. פירוש חצי ככר לחם). אבל אם שה[ה] יותר מכדי כילת פרס, אין מצטרפין.</p>
<p>There is a disagreement regarding the size of the "half of a loaf", whether it is 4 <i>beitzim</i> or 3 <i>beitzim sochakos</i>. The ruling is: in Torah matters, we follow the more stringent opinion, in Rabbinic matters we follow the more lenient opinion.</p>	<p>ריב, ד</p> <p>יעור אכילת פרס שאמרו ביום הכיפורים ובכל יסורי תורה, בין שהן מן התורה בין שהן מדברי נפרים.</p> <p>אומרם, שהוא כמו ד' ביצים. ויש אומרם, הוא כמו ג' ביצים שוחקות. כלומר, במילוי ובריוח לא בצמצום. ולענין הלכה, כל שהוא בשל תורה, לך אחר המחמיר. וכל שהוא בשל דבריהם, הלך אחר המיקל.</p>
<p>One who eats on Yom Kippur, after stuffing himself with food on erev <i>Yom Kippur</i>, to the extent that he does not enjoy the food he is eating and it is hurtful to his body, he is exempt from <i>kares</i>.</p>	<p>ריב, ה</p> <p>אוכל ביום הכיפורים אכילה גסה, ואינו נהנה כלל אכילה גסה זו, והיא מזקת לגופו. הוא פטור כרת.</p>
<p>The above exemption applies if he ate those types of foods that people eat when they are hungry, but one who stuffs himself with spicy tasty food, which people enjoy even when they are ill, <i>chayav</i>. Since one always makes room in his stomach for delicacies.</p> <p>However, if you ate on erev Yom Kippur so much that you are now disgusted with all foods, <i>patur</i>.</p>	<p>ריב, ו</p> <p>מה דברים אמורים, כשאכל מאכלים שאינם אוים אלא למי שהוא רעב. אבל אם אכל מאכלים מתובלים והמבושמים, שיש בהם הנאה לגוף אף שבע, חייב, דרווחא לביסומא שכיח.</p> <p>הוא שלא אכל הרבה כל כך בערב יום הכיפורים ד שיקוץ בכל מיני מזון. אבל אם קץ במזונו, ע"פ שאכל מאכל מבושם, פטור.</p>

<p>he above really depends on how one feels about the food he is eating, if he enjoys this kind of stuffed eating, chayav.</p>	<p>זין דבר זה תלוי אלא לפי מה שמרגיש בנפשו, אם יש לו הנאה באכילה גסה זו.</p>
<p>On Yom Kippur one is prohibited from enjoying foods or drinks, even without actually eating or drinking, e.g. tasting and then spitting out. Even items that are not fit for eating, such as clove branches or sweet wood, one is prohibited from tasting them, to moisten his throat and then spit it out. One is however allowed to smell all kinds of fragrance on Yom Kippur. It is actually recommended to smell and make the blessings for the fragrance. This will help one complete the one hundred blessings which a person should say every day.</p>	<p>ריב, ז נאת אכילה ושתייה, אסורה ביום הכיפורים, ע"פ שאינו אוכלו ושותהו, כגון שטועם לחיך וזולט. גפילו דברים שאינם ראויים לאכילה, כגון עצי שמים ועץ מתוק, אסור לטעום כדי ללחלח גרונו ופלוט. בל מותר להריח כל מיני ריח ביום הכיפורים. ודרבא, טוב להריח כדי למלאות מנין מאה רכות.</p>
<p>One who eats foods that are not fit for human consumption, even if one ate a lot of it, patur from <i>kares</i>. However one would get <i>akas mardus</i>.</p>	<p>ריב, ח כל אוכלים שאינם ראויים לאכילת אדם, אע"פ אכל הרבה מהם, פטור מן הכרת. אבל מכין ותו מכת מרדות.</p>
<p>One who eats cane leaves, patur, for they are not food for humans.</p>	<p>ריב, ט כל עלי קנים, פטור. לפי שאינן מאכל אדם.</p>
<p>One who eats the tendrils of the vine that sprouted before Rosh Hashanah, patur, because that is ordinary wood. If they sprouted after Rosh Hashanah, chayav.</p>	<p>ריב, י כל לולבי גפנים שלבלבו קודם ראש השנה, פטור. דעץ בעלמא הם. ואם לבלבו אחר ראש השנה, חייב.</p>
<p>1. One who eats dried <i>palpalin</i> and <i>zangbel</i>, patur. If he eats them when they are moist, chayav</p>	<p>ריב, יא כל פלפלין יבשים וזנגבל יבש, פטור. אכלן כשהן טובין, חייב.</p>
<p>2. One who drinks an amount that fills his cheeks, chayav. We measure by the cheek-full of the person drinking. Every individual is as they are. The larger one by his cheek-full and the smaller one by his cheek-full.</p>	<p>ריב, יב שותה ביום הכיפורים כמלא לוגמיו, חייב. ושערין במלא לוגמיו של השותה עצמו, כל אדם פי מה שהוא, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.</p>

<p>does not actually have to fill both cheeks, as long that there is an amount, so that if you moved it to one side of your mouth it appears that your cheeks are full. by an average person that is less than a <i>revi'is</i>.</p>	<p>לא מלא לוגמיו ממש, אלא כל שאלו מסלקו לצד אחד מפיו ויראה כמלא לוגמיו. הוא פחות מרביעית הלוג באדם בינוני.</p>
<p>3. If drinks combine to make up the shiur.</p>	<p>ריב, יג ל המשקין מצטרפין זה עם זה להשלים כמלא לוגמיו.</p>
<p>4. One who drinks liquids that are not fit for drinking, is exempt from <i>kares</i>, but would get <i>makas mardus</i>.</p>	<p>ריב, יד תה משקין שאינם ראויים לשתיה. פטור מן כרת. אבל מכין אותו מכות מרדות.</p>
<p>5. One who drinks and stops and then drinks again and between the two drinking's there is a shiur, chayav. The rule <i>lechatechilah</i>, that we will combine these two drinking's, unless there is an interruption between the beginning of his drink to the end of his drink, more than the time it takes to eat a half of loaf of bread.</p>	<p>ריב, טו תיות מצטרפות זו עם זו. כגון ששתה מעט הפסיק מעט וחזר ושתה מעט, ובין שתיהן יש מלא לוגמיו, חייב. ש להחמיר לכתחלה ולפסוק, שלעולם הן צטרפין, אלא אם כן שהא מתחלת שתיה אשונה עד סוף שתיה אחרונה, יותר מכדי אכילת רס,</p>
<p>5. All the shiurim articulated in this chapter are only as to one's liability for a <i>chatas</i>. As far as the prohibition goes, even if one ate or drank a minimal amount, one has violated a Torah prohibition. The same is true with regards to all Torah prohibitions that have shiurim, that even any amount is prohibited by the Torah.</p>	<p>ריב, טז ל שיעורין הללו שנתבארן בסימן זה, לא נאמרו לא לענין חיוב חטאת. אבל לענין איסור, אפילו כל כל שהוא ושתה כל שהוא, הרי עשה איסור מן תורה. מן הדין בכל איסורין שבתורה, שנאמר בהם יעורים, שאפילו במשהו מהן, יש איסור מן תורה.</p>
<p style="text-align: center;"><b>Chapter 613</b> <b>The prohibition of bathing on Yom Kippur</b></p>	<p>תריג איסור רחיצה ביום הכיפורים ובו כ"א סעיפים</p>
<p>How do we define bathing? The Chachomim prohibited all pleasurable bathing on Yom Kippur. One is therefore prohibited to wash even a part of the</p>	<p>ריג, א רחיצה כיצד?</p>

<p>body, whether in warm or cold water. Even to stick a finger into water is prohibited.</p> <p>However, if your hands or feet or any other part of your body were soiled with mortar or <i>tzoah</i>, or you had a bloody nose that ripped, you are permitted to wash the affected area, since the attention is not for pleasure. One needs to be careful to wash only the soiled areas.</p>	<p>ל רחיצה של תענוג, אסורה ביום הכיפורים. פיכך אסור לרחוץ מקצת גופו ככל גופו. בין חמין, בין בצונן. ואפילו להושיט אצבעו במים סור.</p> <p>בל אם היו ידיו או רגליו או שאר מקום בכל גופו לזלזל בטיט, או בצואה, או שנטף דם מחוטמו, ותר לרחצו. כיון שאינו מתכוין לתענוג. רק יזהר, שלא ירחוץ אלא מקום המטונף בלבד.</p>
<p>When a person awakes from his sleep on the morning of Yom Kippur, he washes his hands 3 times and says the blessing “<i>al netilas yadayim</i>”. One needs to be careful to only wash his fingers up till the place where the fingers tie to the hand. One should not intend to enjoy the washing, only to remove the bad spirit from his hands.</p> <p>After drying your hands with a cloth, you pass the cloth over your eyes to remove the <i>chevlei sheinah</i>.</p>	<p>ריג, ב</p> <p>בבוקר, כשניער משינתו, נוטל ידיו ג' פעמים. ברוך על נטילת ידים. ויזהר שלא יטול אלא עד סוף קשרי אצבעותיו. ולא יכוין להנאת רחיצה, רק העביר הרוח רעה מעל הידים.</p> <p>אחר שניגב ידיו במפה, מעביר המפה על גבי עיניו להעביר מהם חבלי שינה.</p>
<p>If there is dirt on your eyes that you would normally wash of, you can wash it of on Yom Kippur as well.</p> <p>The custom is to be stringent and not to wipe down ones face and eyes with water; this applies even to a person who is a <i>tenis</i>. If there is <i>shmutz</i> on your face or eyes, than any person is allowed to wash it down as they do all year round.</p>	<p>ריג, ג</p> <p>גם יש לכלוך על גבי עיניו, ודרכו לרחצם בכל ימות השנה, רוחץ אותם כדרכו, ואינו חושש.</p> <p>מנהג הוא להחמיר, שאפילו מי שהוא איסטניס, אין מקנה פניו, ולא עיניו במים. אלא אם כן יש פלוף על פניו או על גבי עיניו, שאז מותר לכל דם לרחוץ כדרכו בכל השנה.</p>
<p>After doing his needs, his hands got dirty from <i>mey raglayim</i> or <i>tzoah</i>, he is permitted to wash his hands up till where his fingers connect to the palm. This is allowed because a: he is washing to remove the dirt from his hands and b: to have clean hands when saying the blessing of “<i>asher yatzar</i>”.</p> <p>If his hands did not get dirty, he should not wash his hands at all. Or it is permissible to make the blessing of <i>asher yatzar</i> without <i>netilas yadayim</i>, since his hands are not dirty.</p> <p>However, it is best for one to intentionally get his hands dirty, this way he will have to wash them, and then the <i>beracha</i> of <i>asher yatzar</i> will be recited with clean and pure hands.</p>	<p>ריג, ד</p> <p>הטיל מי רגלים ושפשף בידיו להעביר הנצוצות על רגליו. או שעשה צרכיו וקינח בידו. מותר לו רחוץ ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו, להעביר מהן לכלוך. וכדי לברך אשר יצר בידיים נקיות.</p> <p>בל אם לא שפשף, ולא קינח בידו, לא יטול ידיו לל. שמותר לברך אשר יצר, בלא נטילת ידים. וכן שלא נתלכלכו ידיו.</p>

	<p>הרצתה ליטול ידיי קודם שיברך אשר יצר, ישפשף ידו, ויקנח. כדי שיצטרך ליטול ידיי. וכן נכון עשות, כדי לברך אשר יצר בידיים נקיות וטהורות.</p>
<p>The restriction of washing your hands after using the facilities, (if you did not get your hands dirty), is only on the night of Yom Kippur after you finished davening. But before the davening in the morning or during the davening all day, even without getting your hands dirty, one is permitted to wash his hands up till <i>shrey etzbeosov</i>. For it is a mitzvah to daven with pure hands that were washed.</p>	<p>ריג, ה</p> <p>מה דברים אמורים, בליל יום הכיפורים אחר תפלה. אבל קודם התפלה, או ביום שמתפללין ל היום. אם הטיל מים, אע"פ שלא שפשף בידיי. ו שעשה צרכיו, אע"פ שלא קינח בידי, מותר טול ידיי עד סוף קשרי אצבעותיו. שמצוה התפלל בידיים טהורות ברחיצה. שנאמר, "הכון קראת אלהיך ישראל".</p>
<p>Also a Kohen before going up to <i>duchen</i>, washes his hands, even though he has washed his hands before the prayers. Also the Levi can wash his hands on Yom Kippur. (Where the custom is for the Levi to wash his hands before washing the Kohen's hands), since he is not intending for pleasure. Therefore, also a person coming from the road and his feet are wet, is permitted to wash them, since his intention is only for healing.</p>	<p>ריג, ו</p> <p>מן כהן העולה לדוכן, נוטל ידיי, אע"פ שנטל ידיי קודם התפלה. וכן הלוי, במקום שנוהגין שהלוי טול ידיי קודם שיוצק מים על ידי הכהן. מותר לו טול ביום הכיפורים. כיון שאינו מתכוין לתענוג. פ"כך הבא מן הדרך ורגליו כהות, מותר לרחצן. ון שאינו מתכוין אלא לרפואה. וכן כל כיוצא בזה.</p>
<p>On Yom Kippur it is prohibited to wash ones mouth.</p>	<p>ריג, ז</p> <p>סור לרחוץ פיו ביום הכיפורים.</p>
<p>One, who is going for a mitzvah, is permitted to pass through water up till his neck, both on his way there and on his return. One does not have to worry about the prohibiting of bathing, because a: he is going for a mitzvah and b: he is not intending for pleasure. He must however do it in a way which is different than weekday. E.g. not to put his hands through the bottom of the shirt in order to raise his shirt above the water, as people passing through water usually do. This change is necessary, so that he will remember that this day is not a week day and he will not mistakenly squeeze his garments.</p>	<p>ריג, ח</p> <p>הולך לבית המדרש. או להקביל פני אביו, או פני בן, או מי שגדול ממנו בחכמה. או לצרכי שאר צות. יכול לעבור במים עד צוארו. בין בהליכה, ון בחזרה. ואין חושש משום איסור רחיצה ביום כיפורים, כיון שהולך לדבר מצוה. ועוד שאינו תכוין לתענוג.</p> <p>לבד שיעשה שינוי מכל עובר במים בחול. דהיינו לא יוציא ידיי מתחת שפת חלוקו, כדי להגביה לוקו מעט כמו שעושין כל עוברי במים בחול. כדי ע"י השינוי, יזכור שהיום אינו חול, ולא יבוא שחוט את בגדיו.</p>

<p>he above allowance is only in a pool of water, but a river whose waters run fast and they have currents, even in the weekday it is prohibited to pass there, because of danger. This is even if the water is only a bit above your hips.</p>	<p>ריג, ט מה דברים אמורים, באמת המים, שאין מימיו זדפים מהר. אבל נחל שמימיו רודפין מהר, אטופין, אף בחול אסור לעבור בו, אפילו אין מים מגיעין לו אלא מעט למעלה ממתניו, מפני סכנה. שלא ישטפוהו המים.</p>
<p>0. he allowance to go through water for a mitzvah is only to pass through in the water itself. It is however prohibited to pass through water in a small boat, even for a mitzvah.</p>	<p>ריג, י ין היתר לעבור במים לדבר מצוה, אלא כשעובר מים עצמן. אבל לעבור בספינה קטנה, אסור, פילו לדבר מצוה.</p>
<p>1. teacher is not permitted to pass through water to greet his student. This applies even to one's equal in wisdom. However if you wish to ask a halakha matter of your friend or student, which they may have learnt from other leading Rabbis) or if you are going to teach students, (where they cannot come to you), then you may go and return while passing in water.</p>	<p>ריג, יא רב אסור לעבור במים כדי לקבל פני תלמידו. אפילו להקביל פני חברו אסור. אם אין חברו זול ממנו בחכמה. אבל אם רוצה לשאול דבר לכה מחברו או מתלמידו שלמד גם אצל חכמים חרים. ואין צריך לומר אם הולך ללמוד עם למידים. כגון שאין התלמיד יכול לבא אצלו, ותר לו לעבור במים בהליכה ובחזרה.</p>
<p>2. he who is going to guard his fruits, is permitted to pass through water. Because the Rabbis allowed a person to pass through water to protect his money. However, he may not return, for there is no money loss for him to stay there until after Yom Kippur.</p>	<p>ריג, יב הולך לשמור פירותיו, מותר לו לעבור במים. ע"פ שאין מצוה בהליכתו, מכל מקום משום פסד ממנו, התירו לו לעבור. אבל בחזרתו, אסור עבור. שאין בכך הפסד ממון, אם לא יחזור מקומו, עד לאחר יום הכיפורים.</p>
<p>3. he only way one is allowed to pass through water is, when there is no other way to reach his destination but through passing in the water. If there is another way to circle the water, even though it is longer, he should rather increase his walking and not pass through the water.</p>	<p>ריג, יג ף במקום שהתירו לו לעבור במים, לא יעבור, לא אם כן אין לו דרך אחרת שיכול להגיע למחוז פצו, אם לא יעבור במים. אבל אם יש לו דרך חרת, להקיף את המים, אפילו היא ארוכה מזו, וטב שירבה בהילוך, להקיף את המים, ואל יבור במים. שיש כאן חשש רחיצה. ועוד, שהוא רוב לבוא לידי סחיטה.</p>

<p>4. One may cool off with mortar that is just a little moist, as long as it is not <i>tofeiach al menas lehatfiach</i>. Such a small amount is not included in the prohibition of bathing.</p>	<p>ריג, יד ותר להצטנן בטיט. אע"פ שיש בו קצת לחלוחית. לין בו משום איסור רחיצה. אבל אם יש בו כל כך לחות, עד שאם יניח עליו ידו, תעלה בה לחות כל כך, עד, שאם ידביקנה לידו אחרת תדבק בה לחות שקבלה מן הטיט. וזהו נקרא טופח על נת להטפיה. אסור להצטנן בו. מפני שזהו כרוחץ מים.</p>
<p>5. One is allowed to cool off with all kinds of fruits and all kinds of vessels, for the only prohibition is against bathing in water. One is however not permitted to cool off with vessels that are filled with water, because the vessels might move and pour water on his body. He may end up bathing on Yom Kippur.</p>	<p>ריג, טו ותר להצטנן בכל מיני פירות, ובתינוק. ובכל מיני כלים הריקים. בין שהם של כסף וזהב, בין שהם של חרס. שלא אסרו אלא רחיצה במים. אבל אסור להצטנן בכלים שיש בהם מים, אפילו אינם לאים. שמא יתנענעו הכלים, וישפכו המים שבהן לגופו. ונמצא רוחץ ביום הכיפורים.</p>
<p>6. On Yom Kippur one should be stringent and not cool off with a towel, even though it is already dry from the water that was on it during the daytime.</p>	<p>ריג, טז יום הכיפורים יש להחמיר מלקנח במפה להצטנן, אף בבמה שנגובה מן המים שהיו עליה מבעוד יום.</p>
<p>7. A person who is sick, even if he is not in danger, may bathe as he usually does.</p>	<p>ריג, יז זלה, אע"פ שאין בו סכנה, מותר לרוחץ כדרכו ביום כיפורים.</p>
<p>8. A bride during her first 30 days of marriage is permeated to wash her face.</p>	<p>ריג, יח כלה אחר נישואיה, מותרת לרוחץ פניה ביום כיפורים. לפי שהיא צריכה להתנאות, עד שתתחבב על בעלה. וכל שלשים יום לחופתה, היא קרויה כלה.</p>
<p>9. One who sees keri, is prohibited from going to the mikvah or pouring 9 kavin on himself. If the keri is still moist, you use a cloth to wipe it down. If it dried and your skin got dirty, you wash off only the dirty spots.</p>	<p>ריג, יט אשר יראה קרי ביום הכיפורים. בזמן הזה, שבטלה קנת עזרא, שתיקן טבילה לבעל קרי, אסור לו לטבול, או לשפוך עליו תשעה קבין.</p>

	<p>פילו מי שנוהג כך בכל ימות השנה, לא ינהג כן יום הכיפורים. שאין מנהג להתיר את האסור, לא לאסור את המותר.</p> <p>לא אם הקרי עדיין הוא לח, מקנחו במפה, ודיו. גם נתייבש כבר, או שנתלכלך בבשרו, רוחץ מקומות המלוכלכין שבו לבד, ומתפלל.</p>
<p>D. women is prohibited from going to the mikvah on the night of Yom Kippur, even it is the immersion night.</p>	<p>ריג, כ סור לאשה לטבול בליל יום הכיפורים, אפילו גיע זמן טבילתה בלילה זו.</p>
<p>E. However, a woman during her days of wearing white, is permitted to wash herself a little, with warm or cold water. This is called a mitzvah, since this will enable her to more quickly use the mikvah and be with her husband.</p>	<p>ריג, כא בל אשה הלובשת לבנים ביום הכיפורים, מותרת רחוץ קצת בין ירכותיה, בין בחמין בין בצונן, דכיון ע"י רחיצה זו היא ממהרת לטבול ולשמש, א"כ היא רחיצה של מצוה, וכבר נתבאר שכל רחיצה של מצוה ונתרת ביום הכיפורים, ולא אסרו אלא כשמתכוין לתענוג.</p>
	<p><b>תריד דיני סיכה ונעילת הסנדל ביום הכיפורים ובו י"א סעיפים</b></p>
	<p>ריד, א סיכה כיצד? סור לסוך מקצת גופו, ככל גופו. ואם היה חולה, פילו אין בו סכנה, או שיש לו חטטין בראשו, סך דרכו, ואינו חושש. שלא אסרו אלא סיכה של ענוג.</p> <p>בל בלא שום חולי, אפילו אינו מתכוין לתענוג, לא להעביר את הזוהמא, אסור.</p> <p>אינו דומה לרחיצה, שכל שאינו מתכוין לתענוג, ותר? לפי שהסיכה מתענגין בה יותר מתענוג רחיצה. לפיכך החמירו בה יותר. (ואסרו אף שאינו מתכוין לתענוג). אלא אם כן שהסיכה אינה לתענוג כלל. כגון שסך לרפואה.</p>

	<p>ד, ב</p> <p>עילת הסנדל כיצד?</p> <p>סור לנעול מנעל של עור, וסנדל של עור, אפילו רגלו אחת. ואין חילוק בין ביתו לרשות הרבים, כל מקום אסור. ואפילו סנדל של עץ, ומחופה זר, אסור.</p> <p>אפילו מי שהוא קיטע, אסור לו ללבוש קב שלו.</p> <p>פירוש מי שנקטעו רגליו, עושה לו דפוס, כמין גל, וחוקק בו בית קיבול, ומניח ראש שוקו בתוכו)</p> <p>הוא מחופה עור.</p> <p>מי שאפשר לו, טוב להחמיר בסנדל של עץ, אפילו ינו מחופה עור.</p>
	<p>ד, ג</p> <p>בל מותר לנעול סנדל או מנעל של גמי, ושל קש, של בגד, או של שאר מינים.</p>
	<p>ד, ד</p> <p>טוב להחמיר כהסברא שאוסרין לכרוך בגד קשה ביב רגליו לצאת בו לרשות הרבים, אלא אם כן זלך לדבר מצוה, או לשאר דבר הכרחי לו, ביום הוא. והוא מפונק. ואין די לו בלבישת אנפלאות. פני שהן עשויין מבגד רך. אז התירו לו לצאת לרשות הרבים בבגד קשה, וכרוך סביב רגליו.</p> <p>בל לצאת לרשות הרבים באנפלאות של בגד, ותר בכל ענין, לדברי הכל. כיון שלובשן דרך בישה.</p> <p>הוא הדין, שמותר לצאת בכל מין מנעל שאינו של זר, אפילו לרשות הרבים.</p> <p>ותר לעמוד ביום הכיפורים על גבי כרים וכסתות. פילו הן של עור. שאין זה הנאת דרך נעילה. ולא סרו אלא כשהוא מנעיל ברגליו.</p> <p>כל מקום, המחמיר בכרים וכסתות של עור, תבא ליו ברכה.</p>

	<p>מה דברים אמורים שלא בשעת תפלת שמונה שרה, אבל בשעה שמתפלל תפלת שמונה שרה, אסור לעמוד על גבי כרים וכסתות. אפילו יבן של עור. משום שנראה כמתגאה, אם יעמוד ל כרים בשעת תפלה. אבל מותר לעמוד על שאר כרים, חוץ מן כרים וכסתות, אפילו בשעה מתפלל תפלת שמונה עשרה, אם אינו גבוה לשה טפחים מן הארץ.</p>
	<p>ריד, ה</p> <p>יה כל שלשים יום אחר לידתה, מותרת לנעול, מן חולה, אפילו אין בו סכנה, אלא שהצינה קשה. וכן מי שיש לו מכה ברגליו, מותרים לנעול.</p>
	<p>ריד, ו</p> <p>אם ירדו גשמים, ורוצה לילך מבית הכנסת ביתו או להיפך. והוא אדם מפונק, ומצטער לכלוך רגליו במי גשמים. מותר לו לנעול. וכשיגיע ביתו או לבית הכנסת, יחלצם. אבל מי שאינו פונק, אסור. אבל אם יש שם רפש וטיט, המנהג סברא זו שמותר לכל אדם לנעול. לפי שהכל שובין מפונקין לענין זה.</p> <p>בל לא כמו שנוהגין רבים מהמון עם, שהולכים רחוב במנעלים, אף שאין שם רפש וטיט. ושבאין לבית הכנסת הם הולכים ג"כ במנעלים. וק בהגיעו למקומו, חולץ. ואלו בחשיכה יתהלכו. ושעם נקראו. אם אינן שומעים לקול מוריהם.</p>
	<p>ריד, ז</p> <p>הולך במקום שמצויים עקרבים או שאר דברים נושכין, מותר לו לנעול, אפילו מנעל של עור. אפילו אינו הולך לדבר מצוה, אלא לטייל, מותר לנעול, כדי שלא ישכנו עקרב, וכיוצא בו.</p>
	<p>ריד, ח</p> <p>שהולך מביתו לבית הכנסת במנעלים, לא ילך הן בבית הכנסת. וכן לא יניחם בבית הכנסת</p>










